तत्र सर्वस्य रुद्धे ऽपि प्रवेशे कथमप्यहम् ।
प्राविशं मम पश्चाच्च शर्ववर्मा लघुक्रमम् ॥
उपविश्याथ निकटे विज्ञप्तः स मया नृपः ।
अकारणं कथं देव वर्तसे विमना इति ॥
5 तच्छ्रुत्वापि तथैवासीत्स तूष्णीं सातवाहनः ।
शर्ववर्मा ततश्चेदमद्भुतं वाक्यमब्रवीत् ॥
श्रुतिमन्तं मां कुर्विति प्रागुक्तं देव मे त्वया ।
तेनाहं कृतवानद्य स्वप्नमाणवकं निशि ॥
स्वप्ने ततो मया दृष्टं नभसश्च्युतमम्बुजम् ।
10 तच्च दिव्येन केनापि कुमारेण विकासितम् ॥
ततश्च निर्गता तस्माद्दिव्या स्त्री धवलाम्बरा ।
तव देव मुखं सा च प्रविष्टा समनन्तरम् ॥
इयद्दृष्ट्वा प्रबुद्धो ऽस्मि सा च मन्ये सरस्वती ।
देवस्य वदने साक्षात्संप्रविष्टा न संशयः ॥
15 एवं निवेदितस्वप्ने शर्ववर्मणि तत्क्षणम् ।
मामस्तमौनः साकूतमवदत्सातवाहनः ॥
शिक्ष्यमाणः प्रयत्नेन कालेन कियता पुमान् ।
अधिगच्छति पाण्डित्यमेतन्मे कथ्यतां त्वया ॥
मम तेन विना ह्येषा लक्ष्मीर्न प्रतिभासते ।
20 विभवैः किं नु मूर्खस्य काष्ठस्याभरणैरिव ॥
ततो ऽहमवदं राजन्वर्षैर्द्वादशभिः सदा ।
ज्ञायते सर्वविद्यानां मुखं व्याकरणं नरैः ॥
अहं तु शिक्षयामि त्वां वर्षषट्केन तद्विभो ।